

Τα επιρρήματα

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ → Είναι άκλιτες λέξεις που συνοδεύουν τα ρήματα και τα προσδιορίζουν δίνοντάς μας πληροφορίες για τον **τόπο**, τον **χρόνο**, τον **τρόπο**, την **ποσότητα**. Τα επιρρήματα, επίσης, συνδέουν προτάσεις (χωρίς να είναι σύνδεσμοι).

Πρόσεξε τα παρακάτω παραδείγματα:

- **Πού** έβαλες το βιβλίο; Το έβαλα **επάνω** στο τραπέζι.
- **Πότε** θα έρθεις; Θα έρθω **αργά**. **Νωρίς** ήρθες.
- **Πώς** είσαι; Είμαι **καλά**.
- **Πόσο** μ' αγαπάς; Σ' αγαπώ **πολύ**.
- Είσαι σίγουρη ότι θα έρθεις; **Ναι**, είμαι σίγουρη / **Ίσως**, δεν ξέρω / **Όχι**, δεν είμαι σίγουρη.

Τοπικά επιρρήματα: Πού;

πού, εδώ, εκεί, πέρα, μακριά, κοντά, σιμά, δίπλα, μέσα, πάνω, κάτω, απέναντι, παντού, κάπου, πουθενά, ψηλά, χαμηλά, δεξιά, αριστερά, πλάι, γύρω, έξω, μεταξύ, αναμεταξύ, μπροστά, μπρος, πίσω, βόρεια, νότια, ανατολικά, δυτικά, χάμω κ.ά.

Χρονικά επιρρήματα: Πότε;

πότε, τώρα, τότε, πριν, μετά, σήμερα, αύριο, χτες, μεθαύριο, πέρ[υ]σι, φέτος, απόψε, αργά, νωρίς, οποτεδήποτε, όποτε, άλλοτε, κάποτε, ύστερα, έπειτα, επιτέλους, κιάλας, αμέσως, σπάνια, συχνά, τακτικά, πότε πότε κ.ά.

Τροπικά επιρρήματα: Πώς;

όπως, έτσι, αλλιώς, κάπως, καθόλου, οπωσδήποτε, μόνο, μαζί κ.ά.

Ποσοτικά επιρρήματα: Πόσο;

πόσο, όσο, τόσο, οσοδήποτε, κάμποσο, κάπως, περισσότερο, πολύ, ελάχιστα, λίγο, τουλάχιστον, εξίσου, σχεδόν, λιγότερο, πάνω κάτω, καθόλου κ.ά.

Βεβαιωτικά ή διστακτικά ή αρνητικά.

Βεβαιωτικά ναι, μάλιστα, βέβαια, βεβαιότατα, αλήθεια (αληθινά), σωστά,

Διστακτικά ίσως, τάχα, (τάχατε), άραγε, δήθεν, πιθανό(ν)

Αρνητικά: όχι, δε(ν), μη(ν), όχι βέβαια